

Wat zegt de Bijbel over geboortebeperving?

Gebod of keus? Onverstandig of zonde?

De vraag hier is eigenlijk of wij als mensen mogen kiezen wanneer we kinderen zullen hebben, buiten dat we kiezen wanneer we seksueel gemeenschap zullen hebben (die dan naar een zwangerschap en kinderen kan leiden). Is dit iets dat puur en alleen aan God overgelaten moet worden? Dat het **mogelijk** is om conceptie tegen te werken, is duidelijk. Is het wenselijk, goed, toegestaan? Waarom zouden we dit willen? Is leven geven (zwanger worden) een **plicht**?

Een duidelijk opdracht?

Als we beginnen bij het begin zien we Adam en Eva en wat God tegen hen zegt: '**Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.**' (Gen. 1:28)

Wat voor een opdracht is dit? Is dit voor **alle mensen**? Of alleen voor Adam en Eva? Ditzelfde wordt gezegd tegen (of over) de levende wezens van dag vijf (hemel en water). Was dit een **opdracht** aan de levende wezens of een **beschrijving** van hoe God ze geschapen had en gezegend heeft?

Dit wordt herhaald in **Genesis 8:17 en 9:1, 7** met Noach en de dieren. Noach en zijn zonen moesten ook vruchtbaar zijn en talrijk op de aarde wemelen(!). Is dit een opdracht of een beschrijving van een zegen dat gegeven is?

In **Genesis 17:6, 20** zegt God tegen Abram dat Hij (God) Abram zal zegenen, vruchtbaar maken en talrijk op de aarde doen zijn. Dit gebeurt niet meteen bij Abram, maar later door Jakob en Esau, de zonen van Isaak.

Deze zegen van God om vruchtbaar en talrijk te zijn wordt Jakob gegeven via Isaak (**Gen. 28:3**) en door God zelf over Jakob (**Gen. 35:11**). Dit is dus een zegen die God geeft aan zijn volk.

De basis gedachte van geboortebeperving – het zelf beslissen wanneer men zwanger kan worden – is gebouwd op het idee dat deze opdracht aan Adam en Eva **géén** gebod is, of in ieder geval geen absolute gebod - iets dat altijd en overal gedaan moet worden. Als dit **wél** een absolute gebod is, dan is **elke** vorm van geboortebeperving tegenstrijdig met de wil van God, dus ook kiezen om geen seks te hebben of niet getrouwd te zijn.

Dit is eerder een beschrijving van een **zegen** van God, een realiteit die God voor zijn schepping wil verwezenlijken. Er is dus een houding vanuit het volk dat ze vruchtbaar willen zijn (anders zouden ze dat ook niet worden zoals in het land Gosen) en een zegen van God dat hen vruchtbaar maakt. God is het die de baarmoeder opent of sluit (zie bijvoorbeeld **Gen. 20:18; 29:31; 49:25; 1 Sam. 1:5-6**).

Waarom talrijk?

Maar waarom wil het volk talrijk zijn? En is dit nog altijd het geval voor ons als Christenen? Zijn de beweegredenen en principes uit het Oude Testament ook toepasbaar onder het nieuwe verbond?

Het Oude Testament

Het volk van God begint eigenlijk met de belofte aan Abraham. God zal een volk uit Abraham brengen die alle volken zal zegenen (**Gen. 22:16-18**) Het is dit volk, dat pas bij Jakob echt begint te groeien, dat begrijp dat ze talrijk moeten zijn. Zij hebben een zegen van de Here, een belofte dat zij talrijk zullen zijn en door hen dat alle volken gezegend zullen worden. Daarom vonden zij het ook juist belangrijk om talrijk te zijn en hebben ze dit gedaan (denk aan toen ze naar Egypte gaan en zeer talrijk worden in Gosen – **Gen. 47:27**).

Door talrijk te zijn zorgen de Israëlieten er voor dat zij als volk voort gaan en de mogelijkheid maken voor de Redder tot alle volken te komen. Dit wordt ook door God via de profeten duidelijk gezegd (bv. **Jes. 49:1-7**). Het was dus hun taak om een volk te blijven. Hoe meer Israëlieten er waren, hoe beter voor het volk. En men werd deel van het koninkrijk via geboorte (en besnijdenis). Toegang was beperkt tot bloedlijn. Men moest hierin geboren worden, ook al waren er uitzonderingen (**Lev. 19:34; Gen. 17:12; Ex. 12:43-49; Num. 9:14; Num. 15:13-16; Deut. 23:1-7**).

Kinderen waren ook een manier om een gezin te onderhouden. Net zoals in vele maatschappijen vandaag: als men geen kinderen heeft, heeft men niemand om voor de ouderen te zorgen. Daarom was het ook een zonde voor Onan (**Gen. 38:9-10**) om zijn zaad te verspillen (onttrekking). Het was de houding van Onan die kwaad was in de ogen van God. Hij wilde niet voor zijn broeder zorgen, maar was alleen met zichzelf bezig.

Het Nieuwe Testament

*Wij begrijpen uit wat Jezus ons geleerd heeft en wat de Heilige Geest ons via Petrus en Paulus vertelt dat **alle** volkeren deel kunnen hebben aan het leven met God. Dit was ook de belofte aan Abraham al die jaren terug. De brief aan de Romeinen, de brief aan de Galaten, de ervaring van Petrus met Cornelius en nog zoveel meer laat ons duidelijk zien dat God niet alleen het 'volk van God', de Israëlieten, zegent, maar juist **alle** mensen (zie bv. Rom. 3:19-23; Gal. 3:6-9, 26-29). De zegen voor alle mensen is dus gekomen in Jezus Christus, die natuurlijk gekomen is door de Israëlieten, het volk van God. 'Het heil is uit de Joden.' (Joh. 4:22)*

Als we het koninkrijk van God groter konden maken door meer kinderen te hebben, dan zou een focus op vermenigvuldiging verstandig zijn. Dit zien we dan ook in de Katholieke Kerk (en andere groeperingen). Lidmaatschap wordt gerekend door geboortecijfers. Hoe meer kinderen er zijn, hoe meer Christenen er zijn. Zo kon tot het jaar 2000 in Zweden 90% van de bevolking Christen zijn. Ieder kind dat geboren werd was automatisch lid van de staatskerk. Maar zo wordt men niet tot het koninkrijk van God gerekend!

Met de komst van Jezus is ook de redding in genade vervolledigd. Nu wordt ieder mens die zich in geloof zijn leven aan Christus geeft en zijn zonden laat afwassen door het bloed van Jezus lid van het gezin van God. Dit gebeurt wanneer men dit zelf kan beslissen, dus niet als baby of kind. Natuurlijk, als men niet geboren is, kan men ook niet tot Jezus komen. Het geldt nog altijd dan, hoe meer Christelijke ouders kinderen ter wereld brengen, hoe meer kans om Christenen te hebben. En zo zien verschillende Christelijke ouders hun taak ook – om goede ouders te zijn en zo veel mogelijk kinderen (van hun eigen gezin) tot Christus te kunnen brengen. Hiernaast hebben Christenen een opdracht die de Joden in het Oude Testament NIET hadden, namelijk, anderen tot geloof in Christus brengen. Vermenigvuldiging in het koninkrijk van God gebeurt dus door evangelisatie en niet door geboorte. Zelfs de kinderrijke gezinnen van sterk gelovige ouders leunen op het verkondigen van het evangelie (door woord en leven) in hun gezin om hun kinderen tot geloof in Christus te brengen.

Zo zien we dat vermenigvuldiging door geboorte een duidelijk mechanisme was voor de Joden in het Oude Testament om er voor te zorgen dat het volk van God groeide. Hier naast moesten zij nog altijd er voor zorgen dat deze kinderen de weg van de Heer leerden. In het Nieuwe Testament is dit veel minder een mechanisme voor groei. Gezinnen die zich duidelijk op Jezus focussen zijn zeer belangrijk (ook voor het verspreiden van het evangelie), maar zijn niet de belangrijkste mechanisme.

Seksueel gemeenschap alleen voor procreatie?

ALS er een gebod is om te vermenigvuldigen, en als geboortebeperking dus zonde is, dan zou seksueel gemeenschap buiten deze opdracht zonde zijn. Dan zou man en vrouw in principe seksueel gemeenschap moeten zien als ten dienste van vermenigvuldiging. Dit zou plezier niet uitsluiten, maar plezier zou een zegen zijn, ontworpen door God om de taak nog beter te maken. Iets soortgelijks zien wij ook bij eten en drinken. We moeten eten en drinken om te leven, maar God zorgt er voor dat we er ook plezier in kunnen hebben.

Dat seksueel gemeenschap door God ontworpen is om plezierig te zijn neemt niet weg dat de hoofdtaak er van procreatie (vermenigvuldiging) is. De vraag is eerder of procreatie een gebod of een zegen is.

Als elke vorm van beperking zonde is, dan zou ook seksueel onthouding ook zonde zijn. Door te beslissen geen seks te hebben om geen kinderen te hebben, zou men aan geboortebeperking doen. 1 Kor. 7:5 zegt dat het mogelijk is om geen seks te hebben als getrouwden, maar dan alleen voor een tijd van gebed en met onderling goedvinden. Seksueel onthouding is dus mogelijk, maar voor welk doel?

Duidelijk is wél dat procreatie de hoofdtaak is van seksueel gemeenschap. Dit zien we het beste wanneer we kijken naar de verschillende misbruiken rond seks – hoererij. Seks met iemand buiten het huwelijk (wat duidelijk NIET als hoofdtaak zou hebben om kinderen te wekken) is volkomen fout. Alle seks dat alleen voor seks gebeurt (ook verkrachting, tempel protituees enz) wordt duidelijk afgekeurd. De hoofdtaak van seksueel gemeenschap blijft dus om kinderen ter wereld te brengen – het natuurlijk gevolg van de daad.

En als dit niet lukt of gevaarlijk is?

We kunnen ons verschillende scenario's bedenken waarbij procreatie niet mogelijk of ronduit gevaarlijk is. Vrouwen die onvruchtbaar zijn (en duidelijk onvruchtbaar zullen blijven): horen zij dan geen seksueel gemeenschap met hun man te hebben? En een man die duidelijk onvruchtbaar is: hoort hij geen seks met zijn vrouw te hebben? En wat als een zwangerschap de gezondheid en zelfs het leven van de vrouw in gevaar zou brengen? Moet men nog altijd seks hebben met als gevolg dat zij toch zwanger wordt?

Leven en Dood

Een studie over de vele vragen rond het begin en einde van leven

DEEL 3

In het laatste geval is dit vaker besproken onder meerder Christelijke groepen. De Katholieke Kerk bijvoorbeeld zou inderdaad hebben aangemoedigd om dit in de handen van God te laten. Als de vrouw door de zwangerschap zou sterven, dan zou zij haar leven gegeven hebben in dienst van de Heer. En als de opdracht, het gebod, van God is om ons te vermenigvuldigen, dan zou dit kloppen. Vraag is nog altijd of dit werkelijk zo is: is het een gebod om te vermenigvuldigen?

In de eerdere gevallen zou men kunnen zeggen dat men alles in de handen van God zou laten en toch blijven proberen zwanger te worden, met de mogelijkheid van een wonder tot resultaat. Toch zou hun focus op procreatie blijven.

De wetenschap steekt weer zijn kop op

Interessant is natuurlijk dat veel van de vragen die we hebben alleen gesteld worden vanwege de technologische ontwikkelingen die we in ons ontwikkelde landen genieten. In plaatsen waar men die welvaart en technologie niet heeft is deze vraag veel minder relevant. Verschillende soorten pil, condooms, contraceptie enz is iets dat in een technologisch ontwikkelde maatschappij voorkomt. En het is pas in die maatschappij dat de drang naar minder kinderen en meer plezier zich voordoet.

Samenvatting

Wij zijn zo geschapen dat seks van nature tot kinderen leidt. **De hoofdtaak van seksueel gemeenschap is dus procreatie.** God ziet dit ook als een zegen. Hij is het die de moederschoot opent, die leven schenkt. Vanaf het begin heeft God duidelijk gemaakt dat het een zegen was om te vermenigvuldigen. Hij heeft vanaf het begin de kaders daar ook voor gegeven – man en vrouw in een toegewijde en exclusieve relatie. Dit is de basis ook voor de maatschappij die God ontworpen heeft – het gezin.

Hoewel procreatie niet een exclusieve opdracht voor seksueel gemeenschap is van God, het is wél de hoofdtaak. We moeten ons nu niet echt zorgen maken over een 'volk' op te bouwen, maar het is wél een manier om zowel kinderen op te voeden in de Heer als een voorbeeld en goede basis te geven aan de maatschappij. **De houding die we door de Bijbel heen zien is dat men blij moet zijn (mag zijn) bij een zwangerschap en dat men dit ook in de hand van God moet laten.**

Tegelijkertijd, is het ook duidelijk dat man en vrouw rekening moeten houden met elkaar. Seksueel gemeenschap is ontworpen om plezierig te zijn, maar plezier is niet de hoofdzaak. **Gen. 2:24** (herhaalt door Jezus in Matt. 19:5) zegt dat man en vrouw één worden. Het is deze één-woording dat alleen gebeurt in een huwelijk in seksueel gemeenschap. Dit is meer dan allen procreatie en plezier. Bij Adam ontbrak iets. God heeft hem een hulpmaat gegeven die bij hem paste, geestelijk en lichamelijk.

De vraag die men moet stellen is dan Waarom? Waarom willen we een geboorte tegenhouden? En is de manier waarop wij dat doen in strijd met de verlangen van God, met het leven van een ander (het kindje) of met de verlangen van mijn man/vrouw?